

„Chránme dedičstvo našich otcov“

SOKOLČE

Vydané k 20. výročiu
1. stretnutia Sokolčanov
1981-2001

SOKOLČE

Sokolče ležali v strednej časti Liptovskej kotliny, na druhej strane Váhu oproti legendárnemu „Havránku“. Ich prvé začiatky siahajú pred XII. storočie. Prvá zmienka o obci: „TERRA POPULORUM DE SOLMUS“ pochádza z roku 1267. V listine: „TERRA FALKONARIORUM DOMINI REGIS“ sa už obecina spomína ako zem kráľovských sokolníkov, či sokoliarov. V minulosti v údolí Váhu na Pisárke stál drevený, zrubový letohrádok, kde chodila kráľovská dvor-
ná sfachta pri spisovaní kráľovských majetkov a tiež na chýrne polovačky s pomocou sokolov v blízkych lesoch.

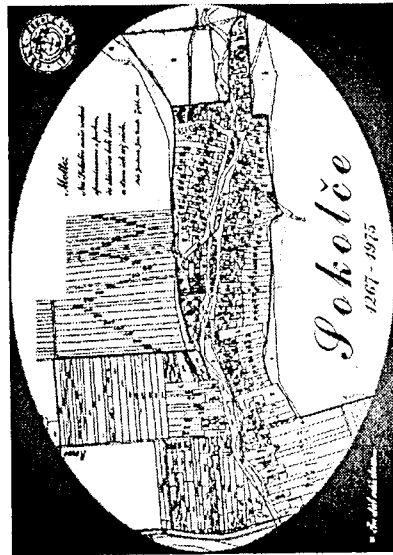
Sokolče patrili v minulosti medzi najvyspelejšie dediny stredného Liptova. Už v roku 1609 mali svoj erb a chrmové pečatidlo. Medzi najstaršie objekty patrili dva mlyny, viackrát prestavované a najmä Korytiny, v ktorých sa roku 1678 konala župná kongregácia Liptova. Medzi ďalšie významné objekty treba zaradiť púlu a „Pľovisko“, ktoré sa spomína už v roku 1638 (nar. uhorskej vlády č. 65 o obchode na Váhu).

Sokolče v posledných troch storočiach mali vyspelé školstvo, prvá cir. drevená škola pri Surženom sa spomína už v roku 1750–1780, druhá murovaná v roku 1877 a tretia v roku 1934. Patrila medzi najmodernejšie ľudové školy na Slovensku.

Sokolče v minulosti neraz ohrozoval mor, cholera a najmä požiare. Tie sa vlastne pričínili o to, že zmizli staré schátralé objekty, dedina rástla a modernizovala sa.

Obec zanikla výstavbou vodného diela Lipt. Mara.

Prvé organizované stretnutie po zániku dediny sa uskutočnilo 15.–16. 8. 1981. Až tu, z vydanej malej publikácie sa väčšina občanov obce Sokolče dozvedeli o histórii svojej obce. Dnes dávame pre občanov stručný prehľad najdôležitejších udalostí od najstarších čias po dnešok.

Zhľad najdôležitejších udalostí býv. obce Sokolče od najstarších čias po dnešok

Na vrchu nad Sielnicou postavili „Liptovský hrad“ nazývaný aj Sielický hrad. Hradné panstvo umožnilo vznik mnohých občin stredného iptoťa, medzi ktoré patria aj Sokolče.

Najstaršia zmienka o občine sa nachádza v listine „TERRA OPULORUM DE SOLMUS“, keď uhorský kráľ Ladislav IV. daroval zmanovi „Damianovi“ synovi „FIJAČA“ majetok v rozlohe dvoch oplotí, ktorý pôvodne patrila k sokolčianskym majetkom.

Starých listínach sa občina Sokolče spomína ako „TERRA FALCO-ARIORUM DOMINI REGIS“ teda ako zem kráľovských sokolníkov. Sokolče mali dva mlyny (Trstené a Ústie). Išlo o mlyn pod Prosiskom mlyn na Pisárke. Tieto mlyny boli viackrát obnovované a prestavované. Starý mlyn pod Prosiskom dostal svoju konečnú podobu v r. 1723. Obidva mlyny pôvodne patrili rod. Bellovcov z Nemeckej Lup-

čkolče mali už 21 domov. Zdá sa, že v tomto období postavili aj Koryty, ktoré boli viackrát prestavané. V dome bol neskoršie hostinec, vytvorená a preprahačia stanica pre dostavníky.

a Liptove sa začala šíriť reformácia. Cirkevné zbory (37) sa spojili vytvorili „CONTUBERNIUM“ (spoločenstvo veriacich). K nim patrili Nemecká Lupča a Paludza, ktorej sa Sokolče stali súčasťou ako filiála do roku 1950.

Sokolče mali svoj erb „Tri ruže vyrastajúce zo srdca“. Erb pochádza niektorého liptovského zemepánskeho rodu. Erbové pečatidlo je uložené v Štátnom slovenskom ústrednom archíve v Bratislave. O sokolčinskom erbe napísal povest P. Jurkovič a viaže sa k smrti pltníka Jána Šabu, ktorý zahynul v strečnianskej tiesňave.

a Liptove bola veľká povodeň. Poškodila mlyny, hrádze, kráľovský úbový letohrádok na Pisárke. Mlyny obnovili, letohrádok zanikol. Sokolče už patrili likavskému panstvu. Podľa urbára museli sokolčania konať na hrade tesárske práce, murárske práce a obsluhovať plte. Vrem peňažných a naturálnych príspevkov museli dať panstvu 3 plte sava.

Sokolčiaci sa postupne usadujú zemaniam a úradníci „Likavského nstva“. Na brehu Váhu vznikla píla, ktorú poháňalo mlynské koleso spodnú vodu (gáter). Vedľa píly bolo „plčovisko“. dľa zákonného nariadenia uhorskej vlády, čl. 65 sa sprehládnajú dmienny slobodného obchodu na Váhu. Štatút sa týkal aj sokolčian-ého plčoviska.

1678 – Hostinec v Korytinách obnovili a prestavali. Zasadala tu „Stoličná kongregácia“ (najvyššie zasadnutie liptovskej stolice).

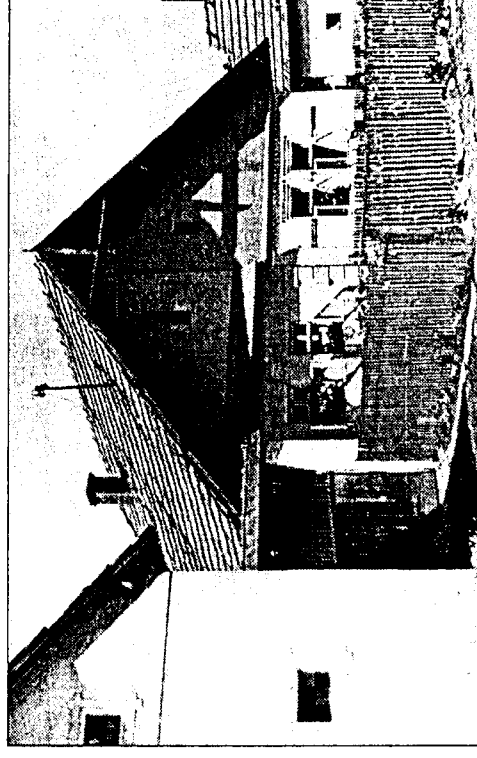
Sokolče sa v tomto roku dostali do zálohu šľachticom.

1681 – Vo Veľkej Paludzi bol postavený prvý drevený artikulárny kostol. K paludzkej matkocirkvi ako filiála boli začlenené i Sokolče.

1712 – Sokolče postihol veľký mor na dobytok. Vyhynuli všetky kravy a nastal hlad.

1723 – Pod Prosiskom obnovili a prestavali mlyn. Murivo bolo z bešeňovského tufu (travertín). Aby malta bola pevnejšia, dávali do nej vajcia. V tento rok obnovili na Váhu pôvodnú zničenú pílu.

1740 – V tomto roku začali postupne stavať 12 tereziánskych dvojdomov, každý pre štyri rodiny. Kameň na stavbu ťažili v Lopáchovej. Domy boli kryté slamou, postupne ju vymenili za škridlu.

Jeden z dvanásťich Tereziánskych domov, Sokolče.

1750-1780 – V tomto období postavili v Sokolčiach prvú evanj. školu. Bola to veľká drevenica. Po dlhke učebne mala dve drevené táfle (drev. stoly) a pri nich po každej strane drevené lavice. Stála u Suržených v záhrade. Kronika zaznamenáva, že škola okrem Sokolčí slúžila aj pre Dechtáre, Fiačice, Gôtovany, Krmeš, Vlachy, Vlašky a Vrbie. Posledným učiteľom tu bol p. Chalúпка. V škole po „Rakúsko-uhorskom vyrovnaní“ tvrdo presadzovali výučbu maďarčiny.

1773 – V Paludzi pristavili a zväčšili drevený artikulárny kostol. Staval ho tereziánsky majster Lang z Hýb, ktorý nevedel písať a čítať. Sokolče na jeho stavbu poskytli časť smrekového dreva, vyťaženého v lese pod Bôčkom.

- ;- V dňoch 21.-24. augusta bola na Váhu veľká povodeň. V Tatrách predtým napadlo veľa snehu, ktorý sa náhle začal topiť. Povodeň poškodila Korytúny, odniesla celú pílu aj s mlynským kolesom, zničila aj mlyn na Pisárke. Tento mlyn už viac neobnovili.
- ;- Vody Váhu vyhlbili nové koryto. Váh pôvodne tiekol po hranici chotára Sv. Máry. Po povodni už tiekol až ku Pisárke. Takto sa časť sokolčianskeho chotára dostala na pravú stranu Váhu.
- ;- Na známe „plňoviská“ sa prisťahovali cigáni z Východnej. Pre plnítkov kovali klíny, reťaze, kovanie na štipáky a železný tovar.
- ;- Obec Sokolce nakrátko patrila do Nemecko-Lupčianskeho slúžnovského obvodu.
- ;- Sokolce patrili k posledným plnítkovým dedinám, úradne tu evidovali 64 plnítkov.
- ;- Liptovská župa už sídlila v L. Sv. Mikuláši. V Sokolčiacach bol ustanovený notariát aj pre obce Dúbrava, Dechtáre, Fiačice, Vluchy, Gôtovany. Zanikol v roku 1928. Úradovalo sa v dome u p. Surženého, Ondreja Droppu, v starej škole i v Korytinách. V posledných rokoch notariát úradoval v kaštieli v Dechtároch.
- ;- V tomto roku od blesku vznikol požiar, zničil do základov veľkú drevenú zvonnicu, ktorá stála na kopci „Surženého sadu“. Požiar zničil aj zvon.
- ;- Dňa 17. 7. 1864 sa v Sokolčiacach narodila známa Mária Skubíková, rod. Švecová. Ľudia ju volali „BABA ŠVECKA“. Štyri zimy chodila do ev. ľudovej školy pri Surženom. Ako štrnásťročná odišla do Pešti, kde absolvovala jednoročný pôrodnický kurz. Potom ešte štyri roky pôsobila v nemocnici v Pešti. Ako pôrodná asistentka „chytala deti“ z celej dediny a širokého okolia až do roku 1960.
- ;- Na svet pomohla obrovskému množstvu detí a jej výkon si zaslúži zápis do knihy rekordov. Umrela 25. 1. 1960. Bola po celý čas pôsobenia živou kronikou. Bola zdrojom mnohých vtipov a povestí, ktoré literárne spracoval P. Jurkovič.
- ;- Bansko-bystrický zvonolejár Adalbert Littman ulial zo starého zničeného zvona menší zvon, pre ktorý narychlo postavili provizórnu zvonnicu. Zvon po celom obvode má uliaty nápis „Plamen ohna zúrivy rozliac ma 1861“. Dolu pod zdobenou obrubou je ďalšia signatúra „Plamen viery milostny obcanov sokolských ulial v roku spasenia 1865 AD: Littman v B. Bystrici“.
- ;- Dnes sa zvon nachádza v Múzeu liptovskej dediny v Pribylíne a každoročne sa prihovára cez akciu: „Nedeľa rodákov“ pre občanov zaniknutých obcí.
- ;- Na mieste povodňou zničenej píly pod Korytinami postavili veľké humno a pri ňom prístrešok pre stroj na drvenie kôry. Kôru potrebovali

v meste na výrobu remeňa (krupónu). Fabrika zamestnávala 20–25 ľudí. Poháňal ju tak ako predtým gátor, mlynské koleso na spodnú vodu. Zarúka koncom I. svet. vojny.

1870 – V Sokolčiacach sa uskutočnila komasácia obecných a urbárskech nehnuteľností.

1871 – Dňa 8. dec. 1871 začala sa prevádzka železnice na úseku Žilina – Poľad. Stavbu dokončili za dva roky. Ľudia húfom chodili pozerat toto čudo, čo bez koní behá po oceľových koľajniciach.

Železnicu ľudia volali „KJŠ BOH“ (malý boží zázrak).

1877 – Stará drevená škola pri dome Surženého už dosluhovala, preto ev. cirkev a obec sa rozhodli postaviť novú murovanú školu.

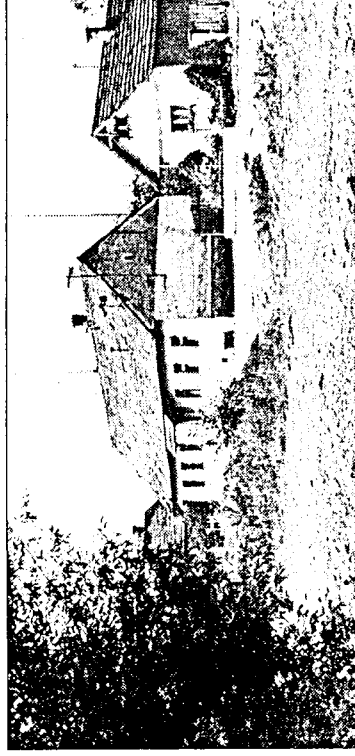
Pozemok na stavbu daroval Juraj Vyšný. Kameň na základy vozili z lomu v Bešeňovej, tehlu vozili z tehelne z Dechtár. Stála pod vrškom Kutlíkovie vyhonu.

Škola mala učebne pre 120 detí, dvojizbový byt pre učiteľa, kabinet a klenbové podkolenie pod bytom. Slúžila pre deti z Fiačic, a do roku 1930 aj pre deti z Dechtár. Pri škole zasadili symbol slovanstva – lipu, ktorá vydržala až do zániku dediny. O výstavbu školy sa najviac zaslúžil učiteľ Ján Chalúпка, Juraj Vyšný, Jozef Suržený st.

Súčasťou starej školy bola aj drevenica naproti škole. Ak bol učiteľ slabodný, slúžila mu ako byt a školský byt sa využíval ako úradovňa notariátu.

– V roku 1877 sa v tejto škole Chalúpkovcom narodil chlapec Ján. Študoval na ev. kolégiu v Prešove. Chcel učiť v rodisku, ale maďarská vrchnosť mu to nedovolila. Prichýľili ho v Pribylíne.

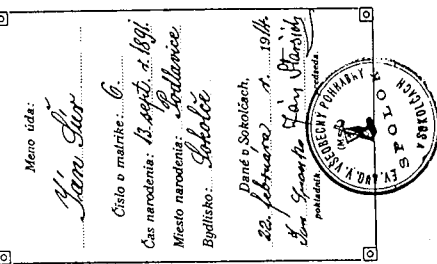
Bol účastníkom I. svetovej vojny. Po návrate z frontu v roku 1919 ochorel na španielku a v Pribylíne zomrel. Jeho hrob v Pribylíne sa nezachoval. Bol veľký národovec a za slovenčinu bol vo väzení v Segedíne.

Stará škola u. Maroša z r. 1887 s časťou „Bielence“.

V novopostavenej škole pôsobil: Ján Chalúpka st., Jozef Surženy st., Ján Kmoško, Jozef Surženy ml., Ján Šúr, Viera Salvová, Ján Zimáni, Ján Kasanický, Anna Duchoňová, Marta Uhríková, Ondrej Mišovič, Pavel Marko a Ondrej Varga. V roku 1934 sa škola presťahovala do nových objektov.

- V Sokolciach bolo postavených 17 nových tehlových domov.
- V Sokolciach založili urbár, ktorý mal vo vlastníctve lúky, pašienky, háje a budovy pastierní. Zakladateľom bol Juraj Výchny, ktorý sám vlastnil 32/1380 lúk a pašienkov.
- V dedine vznikol veľký požiar. Zhoreli všetky domy a humná od Surženy a novcov až po Špankovcov. Tam sa oheň zastavil, keď u Špankov zvalili humno, aby sa oheň nešíril. Pri požiari zhorela aj prvá drev. ev. škola.
- Dňa 18. 9. 1890 sa v Sokolciach narodil chýrny muzikant Adam Starších - Blcháč, známy výroba huslí a cimbalov. Jeho výrobky pred I. svet. vojnou putovali aj do ďalekej Pešti. Tu za čas hrával spolu s Jánom Šebekom (1890) a Ondrejom Kubánom st. v chýrnom zábavnom podniku na „Štotvajde“ (mesto STATTE WEIDE).
- Sokolcianský urbár predal horu medzi Lipt. Osadou a Lipt. Lúžnou a zároveň kúpil za 78 600 korún horu Kováčová v katastri Lazisko. Prvým predsedom tohoto spoločenstva bol Matej Jurkovič. Hora na Lipt. Osade dodnes nesie meno „Sokolcianka“.
- Od ohorku cigarety, ktorú hodil Adam Šebo, zhorela dolná časť mladého hája. Škodou musel čiastočne nahradiť. V tomto roku vznikla v Sokolciach „ Soc. dem. strana“, jej prvým predsedom bol Ján Starších - tesár.
- Bol založený dobrovoľný hasičský zbor. Jeho prvým predsedom bol Ján Starších - tesár, neskoršie Ondrej Kasanický z Korytín. Za 10 000,- korun zakúpili z Pešti novú hasičskú striekačku.
- V Pešti do neosvetlenej pľte narazila „šífa“ a zahynul pltník Ján Jurkovič.
- V Sokolciach bol opäť obnovený notariát pre obec Sokolčec, Dechtáre, Fiačice, Vlacha a Krmeš. Zo známych notárov treba spomenúť p. Šubu a Kordoša. Richtárom bol Matej Jurkovič.
- Postavili v „pastierovíe ulici“ ľadoveň. V letných mesiacoch zásobovala ľadom všetky okolité obce.
- V tomto roku postavili aj krčmu, ktorá sa zachovala do zániku obce. Richtárom bol Juraj Haško.
- Ján Šúr, ev. učiteľ-kantor založil „Pohrabný spolok“. Podporoval pozostálych najmä počas I. svetovej vojny. Jeho predsedom bol Ján Starších - tesár a tajomník Ján Španko. Spolok slúžil pre všetky susedné obce: Dechtáre, Paľudzu, Fiačice, Gálovany, Gótoваны, Krmeš a Vlacha.
- Spolu s Gedeonom Kutlíkom založili pre uvedenú obec aj „Hosp.

a úverové družstvo“ s neobmedzeným ručením. Predsedom bol G. Kutlík. Úradovalo sa v Korytínach.

- Richtárom bol Adam Žuffa.
- Začala sa I. svetová vojna. Sokolčania bojovali v Srbsku, Rumunsku a Halliči, i na frontoch v Taliansku. Strašná bieda a hlad postihli celý dedinu.
- V prvých rokoch vojny padlo 13 Sokolčanov. Niektorí sa z bojisk vracali ako vojnoví invalidi. Medzi nich patria: Ján Sokol, Matej Devečka - trafikant, Matej Jurkovič, Matej Šlauka - Kacko, Ján Droppa-Pustaj. V čsl. légiách bojoval Matej Devečka-Šramkovie - trafikant.

1915 - Dňa 14. 1. 1915 sa narodil Michal Výchny. Po maturite na mikulášskom gymnáziu študoval na Ev. bohosloveckej fakulte UK v Bratislave. Básnik E. B. Lukáč mu zariadil ďalšie štúdium na SORBONE v Paríži (1938). Keď Nemci útočili na Francúzsko a padol Paríž, prihlásil sa do čsl. zahraničnej armády. Pred Nemcami ustúpili čsl. jednotky do Anglicka. Tu sa stal hlásateľom britského rozhlasu pre ČSR. Pracoval v kabinete Dr. E. Beneša. V roku 1945 po oslobodení východného Slovenska prišiel s II. časťou vládneho kabinetu cez Rumunsko do Košíc. Bol účastníkom prípravy a vyhlásenia známeho „Košického vládneho programu“. V novej vláde Dr. E. Beneša zastával post tlačového tajomníka na ministerstve poľnohosp. v Prahe. Po roku 1948 bol politiky prenasledovaný. V roku 1964 dostal súhlas opustiť ČSR a vrátiť sa k rodine do Anglicka, kde dňa 3. 12. 1980 zomrel.

1917 - Richtárom bol Ján Šlauka-Rinaldo.

1918 - Pred skončením svetovej vojny zomrel v Sokolciach veľký národovec - učiteľ, básnik, etnograf Ján Šúr. (Manželka Žófia rod. Kasanická). Pochovaný je na Sokolcianskom cintoríne.

- Pre šíriacu sa cholera vybudovali v obci 6 kopypaných studní a zakázali piť ľudom vodu z potoka. Richtárom bol Ján Šlauka-Rinaldo.

1919 - Za „kutlíkovie hájom“ blesk zabil Adama Ondreja Jurkoviča a ich dva kone. V rebríňaku sa viezla aj Zuzana Jurkovičová „gerovíe“ a maloletý Ján Jurkovič-Guothovie, ktorí zázrakom obžili.

1921 - V tomto roku sa konal v Lubochni Zjazd marxistickej ľavice - sociálnodemokratickej strany, kde sa zúčastnil ako delegát s hlasom rozhodujúcim

Zakladateľ osvetových spolkov Ján Šúr.

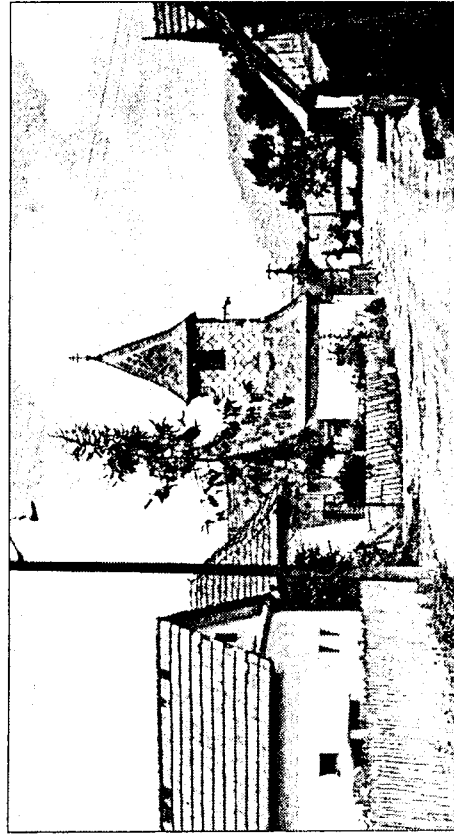
za mikulášsky okres aj Ján Starší. Jeho veľmi blízkym spolupracovníkom bol Adam Kollár a Adam Liška.

Organizácia sociálnodemokratickej strany bola založená okolo roku 1926. V nej až do roku 1938 boli organizovaní skoro všetci robotníci občania obce Sokolče. V robotníckom hnutí pracovali poprední robotníci obce Sokolče a to: Ján Starší, Adam Kollár, Ján Skubík, Ondrej Jágerský, Štefan Kuska, Adam Liška, Ján Sokol, Adam Sokol, Jozef Guoth, Ján Vantara, J. Baran, Juraj Guoth Janovie a ďalší. V rokoch druhej svetovej vojny prešli komunistická a sociálnodemokratická strana do illegality. Po zákaze týchto strán bola založená HSLS. Mala však malú členskú základňu a funkcionárov získavali násilím. Nesúhlas občanov s touto stranou vychádzal z konfesionálnej (náboženskej) príslušnosti obyvateľov obce, kde bola väčšina ev. a. v. vyznania. Tak tomu bolo aj s Hlinkovou gardou, ktorá existovala len na papieri. O tom, že obec bola skutočne jednotná, svedčí skutočnosť, že v čase nacistickej poroby nedošlo ani k jedinému prípadu zrady. Táto svornosť sa prejavila najmarkantnejšie v SNP.

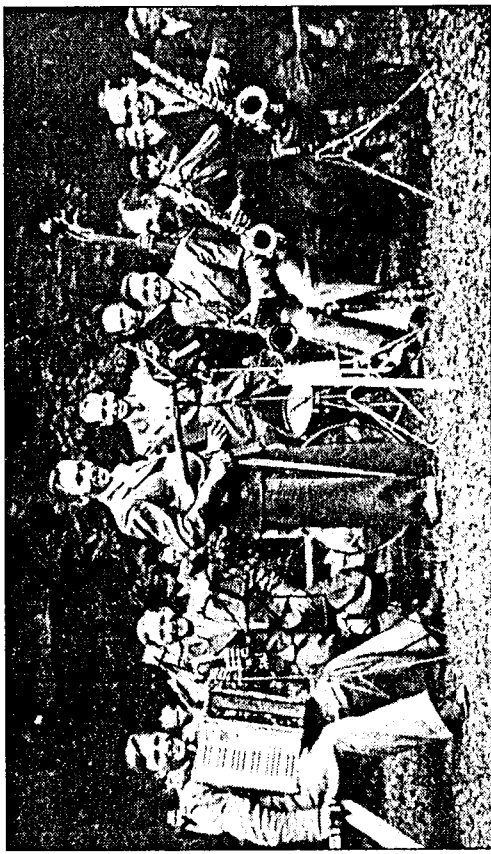
- Sokolče mali už 484 obyvateľov.

1922 - Za richtára Mateja Jurkoviča postavili v dedine dva betónové mosty. Notárom bol Jozef Šuba.

1924 - V tomto roku zvädzali drevenú zvonicu a postavili novú - murovanú. Do nej osadili aj starý zvon z matičných rokov. Richtárom bol Matej Jurkovič. Zvonica slúžila i ako hasičská zbrojnica a zároveň väzenie pre podpaľáčov. Bola v nej v stene zamurovaná príchytka - obojok na hrdlo - nazývaná „golier“. Za starých čias ľudia strašili deti, že keď budú plánné, pôjdu do zvonice na golier.

Sokolčianska zvonica so zvonom z „Matičných rokov“ z r. 1865.

Cimbalová muzika.

1925 - V obci bola založená obecná knižnica. Bola veľkým pomocníkom v širší osvetly. Spravoval ju Ján Jurkovič-Jurkovie.

1926 - Bol zvolený za richtára Michal Vyšný. Cez leto pracoval na valci na cestách. V zime chodil s mláčačkou (parným strojom) po dedinách. Vtedy viedla richtárstvo jeho žena, pred ktorou mal každý rešpekt.

- Mladučký Ján Šlauka-Burčík založil sokolčiansku cimbalovú muziku. Hrali v nej: Ján Kubáň, Ján Dudáš, Ludo Droppa, Jozef Kubáň (cimbal), Jozef Guoth-Jankovie, Ján Šebek-Basár a Adam Starších-Bicháč. V kapеле v ktorej hral prvé husle Ján Šlauka sa vystriedalo po rokoch nespočetné množstvo ďalších muzikantov.

1927 - Rozhodlo obecné zastupiteľstvo, že sa pripojí žiadosťou pre zriadenie Hospodárskej školy vo Vlachoch. Ročne na ňu prispievali 100,- Kčs. Deti, ktoré vychodili 6 tried - ľudovú školu, museli navštevovať uveďnú školu 2-krát do týždňa.

1928 - Umrel v Michalovciach chýmy sokolčiansky ev. učiteľ (6. 7. 1928) kantor - národovec Ján Chalúпка st. Dožil sa 90 rokov. Pochovaný bol v Ilanove, kde posledné roky pred penziou pôsobil. Jeho náhrobník v Ilanove sa nezachoval. Na sokolčianskom cintoríne postavil vlastným nákladom pamätník tomuto národovcovi Ján Guoth-Jankovie (v roku 1987).

1929 - bol v Sokolčiach zrušený notársky úrad a spolu s Dechtármí bol pripojený k Obvodnému notariátu v Paludzi. Sídli v N. Dechtároch v kaštieľi Plathyiho.

1930 - Z podnetu najpokrokovejších maloroľníkov obce pod vedením vtedajšieho urbárskeho výboru nastolili si roľníci myšlienku „jednotného cez-

poľného systému obrábania pôdy" a jej spoločný postup sejby. Bol to prvý názrak myšlienky družstevníctva, ktorý sa im osvedčil.

- Ján Jurkovič-Jurkovie založil „Roľnícku besedu“. Bola to osvetová organizácia, ktorá poriadala divadlá, zábavy, dožinkové slávnosti, venovala sa i športu – najmä futbalu. Bola predchodkyňou „Športového klubu“ a „Štefanikovo vzdelávacieho spolku“. Beseda mala svoj odznak „TRI ZELENEĎATELINY“. Ján Jurkovič bol vynikajúci osvetový pracovník, divadelný ochotník a herec. Hral i v Slov. filme a bol tiež dobrý futbalista.

- Dobrovoľný hasičský zbor zakúpil novú hasičskú striekačku – motorovú za 45 000,- Kč. Pri požiari vraj mávala „fantu“. V kupte sa o nej spieva:

*Máme my striekačku novú
štyridsaťpäť tisícovú
stará novej dala fleka
bo nedala ani streka.*

- V dedine bol veľký požiar – horelo až na troch miestach. Bol silný víchor, horiace snopy vynášal až vysoko do povetria a potom v smere vetra až do pol dediny. Jeden horiaci snopok dopadol na humno Jura Haraksika-Mišoviča. Popri ňom zhoreli tri humná a Petrašovie veľmi obhorelo. Ondrej Guoth-Kováč sa neskoršie zo zúfalstva obesil v krčmovej drevárni.

- Na mimoriadnom zasadnutí obecného zastupiteľstva 4. 7. 1931 sa rozhodlo o stavbe novej dvojtriednej ľudovej ev. a. v. školy. Tu sa obec zaviazala postaviť školu vlastným nákladom za pomoci štátu.

-32- V tomto roku bol založený „Športový klub“, ktorý sa venoval futbalu, turistike, cyklistike, volejbalu a v zime lyžovaniu. Veľký rozvoj futbalu sa datuje v Sokolčiach od roku 1928, kedy sa hrávalo na provizór-

nom ihrisku pri Váhu a prvý futbalový zápas sa odohral v Malatínoch. Značnú popularitu však nadobudol v roku 1932 zásluhou Samuela Mišoviča, ako aj Háľku, Vyšného a rodiny Jurkovičovcov. V tomto roku bol utvorený prvý ŠK Sokolče, ktorý už hrával oficiálne zápasy so súsednými obcami. Prvé dresy boli zeleno-biele, zakúpené Samuelom Mišovičom na vlastné náklady.

1931-1942 Richtárom bol Ján Guoth Pavčiar.

1933 - Okrem Šlaukovicov vznikla ďalšia hudobná skupina „Kubaňovie-Šondolovie“. Účinkovala aj pri divadlách a operetách a tiež v hoteloch „Krieváň“ a „Európa“ v L. Mikuláši.

Kubaňova hudobná skupina.

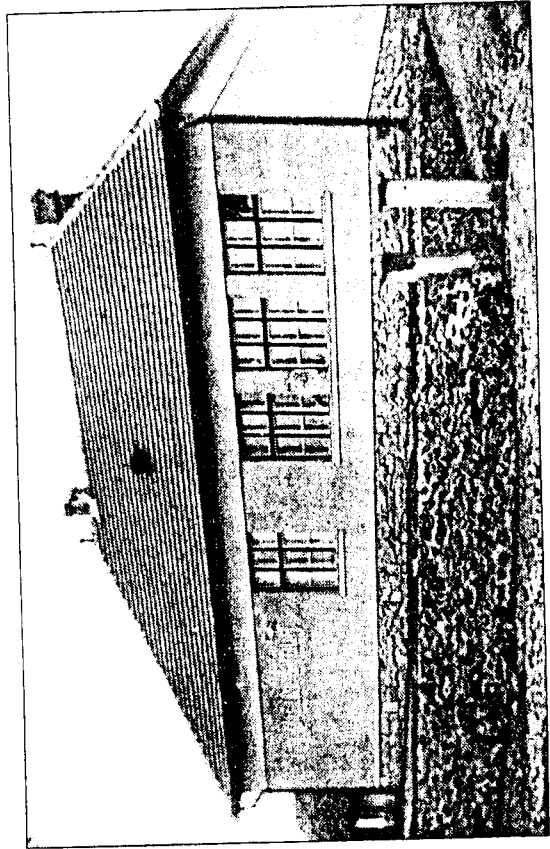
1934 - V rámci okresného preboru maloklubov futbalu v Lipt. Porúbke získali Sokolče prímät: „Majster horného Liptova“ čo v tom čase bolo vysoké ohodnotenie. Ako cenu za tento úspech dostali nové dresy. V mužstve okrem sokoľčanov J. Jurkoviča, J. Greša, Ľuda Kordoša, J. Guotha, Jozefa Španku, Vlada Líšku, Samuela Mišoviča a ďalších hral aj mladý Ing. Viktor Tegelhof, ktorý bol neskôr známy ako futbalová jednička.

Športové úspechy ŠK Sokolče za účinkovania predsedu Samuela Mišoviča sa z roka na rok stupňovali. V rokoch 1935-1936 sa Sokolče stali majstrom Liptova vo futbale. Okrem futbalu, volejbalu a ostatných spomenutých športov, športovci nacvičovali a hrávali divadlá a poriadali rôzne kultúrne podujatia.

- Bola dokončená nová ev. ľudová škola. Mala dve veľké triedy, kabinet pre učiteľov, veľký učiteľský byt, izbičku pre druhého učiteľa a veľký

Športový klub.

Škola pred zánikom.

dvor so záhradou. Na tejto ev. ľud. škole pôsobili: Ondrej Varga, Jana Staršichová-Holdošová, Pavel Čaplovič, neskoršie riaditeľ múzea na Oravskom zámku, Ružena Šmihulová, rod. Vyšná a Vilma Špitková. Riaditeľom školy až do zániku obce bol Ján Pagáč. Najväčšou zásluhou na jej výstavbe mal richtár Ján Guoth, kurátor ev. cirkvi Ján Grešo-Simek a hlavne učiteľ a vtedajší riaditeľ školy Ján Varga, ktorý v Bratislave u Ing. Jána Stefanca objednal projekt a rozpočet. Svojpomocnú výstavbu viedol murársky majster Mátaj Špitka. Vlastná stavba, okrem oplotenia, pozemku, oporného múru, drevárni a suchých WC stála 259 000,- Kč., čo bola na tú dobu veľmi vysoká peňažná hodnota. Škola v tejto dobe (tridsiatich rokoch) patrila medzi najvyspelejšie a najmodernejšie školy na Slovensku.

Okolo budovy školy bol veľký dvor a záhrada, ktorú zveľaďoval so svojimi zverencami učiteľ Ján Pagáč, ktorý sa venoval ovocinárstvu a záhradkárstvu a veľkú zásluhu mal na rozvoji kultúrno-osvetovej činnosti v obci. Svojimi prednáškami, odbornými radami i celou svojou prácou dvíhal vzdelanostnú úroveň v obci. Školská záhrada bola jednou z najkrajších v okrese. Od roku 1955 vykonával správcu OB. Na schôdzi 20. 12. 1957 došlo k zmene práce a zloženia OB. Jej členovia boli Ján Líška, predseda DŠO Sokol, Jozef Čáni, veliteľ ČSPO, Jaroslav Kollár, predseda ČSM, Frant. Rajtáková, predseda. výboru žien, Ján Bukna, kronikár, ktorý spísal aj kroniku do roku 1931, niekoľko pôvodná kronika bola za vojny zničená. Osvetová beseda na čele s Jánom Pagáčom, ktorý bol režisé-

rom viacerých divadelných hier šírila osvetu vo všetkých smeroch, tiež vo včelárstve ktorému sa venovali viacerí občania.

1936 - Z Roľníckej besedy vznikol „Štefánikov vzdelávací spolok“. Prvým predsedom bol Ján Starších - staviteľ, podpredsedom Ján Jurkovič-Jurkovie. Ján Starších v Rybárpoli dostal na zväčšenie fabrický komín - z toho bola tehla. V Ružomberku získal vojenský barák zo Štefánikových kasární na zväčšenie, z ktorého boli tehly, dosky, okná a iný materiál. Po tomto materiálnom zabezpečení začalo sa na jar so stavbou kultúrneho domu.

1937 - Štefánikov vzdelávací spolok dal vytlačiť tehličky s obrazom Dr. Milana Rastislava Štefánika. Kto ich obrázal, považoval si za povinnosť pripevniť a podporiť túto iniciatívu. Tehličky putovali aj do zámoria a po celej republike bez príspevku štátu.

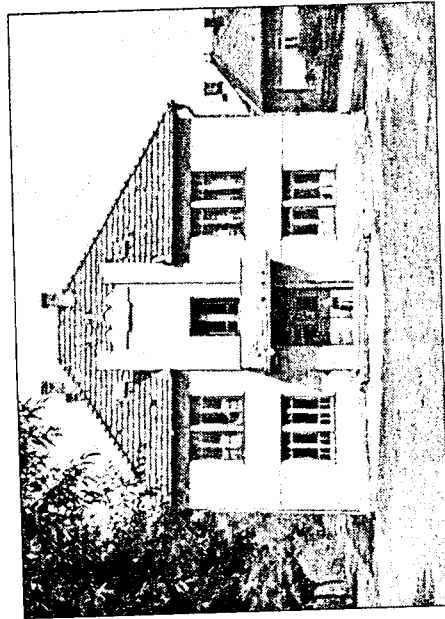
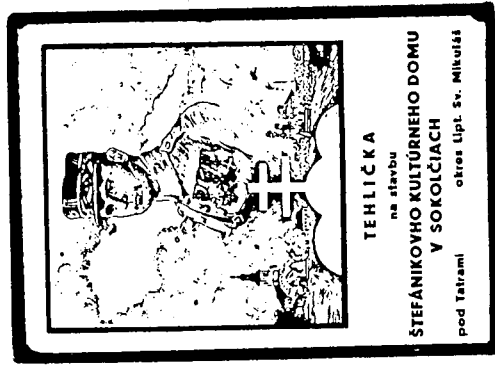
1938 - V obci Smrečany poriadali veľký volebalový turnaj. Zúčastnil sa na ňom aj ŠK Sokolče a vo veľkej konkurencii získal II. miesto.

1938 - Pre Sokolče mimoriadne tragický rok. Pri havárii motocykla v Palúdzke v máji zahynul Jozef Kasanický, neskoršie i vodič Ján Guoth-Čilik, veľký organizátor športového života.

Dňa 30. 9. 1938 nemeckí žoldnieri „Henleina“, zastrelili v Chebe strážm. Jozefa Petraša. Bola to prvá obeť II. svetovej vojny v ČSR

- predzvest Mníchova a Viedenskej arbitráže.

1939 - Bol dokončený a odovzdaný svojmu účelu mohutný kultúrny dom. Poslednou etapou prác v sále boli parkety, na ktoré sa mládež skladala po 20 korún. Na

Prízemie kultúrneho domu postaveného v r. 1936-38.

slávnostom otvoreni mala premiéru divadelná hra „Hrob lásky“ od F. Urbánka. Kultúrny dom mal kapacitu do 500 sedadiel a bol pýchou sokolčianskej osvety. V tomto období nemal konkurenciu v širokom okolí Liptova. V Sokolčiach bol obnovený „obvodný notársky úrad“. Vedúcim notárom bol Vojtech Pánthy. Za jeho účinkovania sa započalo s výstavbou „Notárskeho domu“. Kým ho dostavali notariát fungoval v kult. dome.

1941 – Bol dokončený moderný notársky dom (neskôr budova MNV), kde začalo okrem notárstva úradovať aj „Hosp. a úverové družstvo“, neskôr aj pošta.

1942 – V celej obci bola zavedená elektrina, na čom zásluhu mal notár Pánthy a richtár Juraj Guoth-Janovie.

– Dr. Ján Jágerský, neskoršie ev. farár založil v Sokolčiach Sväz evanjelickej mládeže (SEM). Prvým predsedom bol Pavol Jurkovič, prvým veľkým podujatím bol „Zjazd ev. mládeže“ na Kráľovej holi. V spomienkach účastníkov ostala cesta vláčikom na Čierny Váh do Ráztok. Odtiaľ sa išlo peši na Priehybu pod Kráľovou hoľou.

– V kultúrnom dome bolo zriadené kino. Jeho majiteľom bol Ján Bukna. V kuple sa o tom spievalo, že „obraz išiel niekedy aj hore nohami“.

1944 – Začiatkom augusta bol v dedine ustanovený „Revolučný národný výbor“. Na jeho čele stál Ján Šlauka-Burčík. Na čele obce stál však aj vládny komisár Juraj Guoth-Janovie a na príprave SNP svorne spolupracovali.

– Dňa 5. 9. 1944 – skoro celá dedina pred Nemcami utekala na vozoch do hôr (uchýlili sa v „Kováčovej“ – horárni, Dúbrave, Lazisku a v Gôtovanoch).

V slávnom SNP za vlast položili životy:

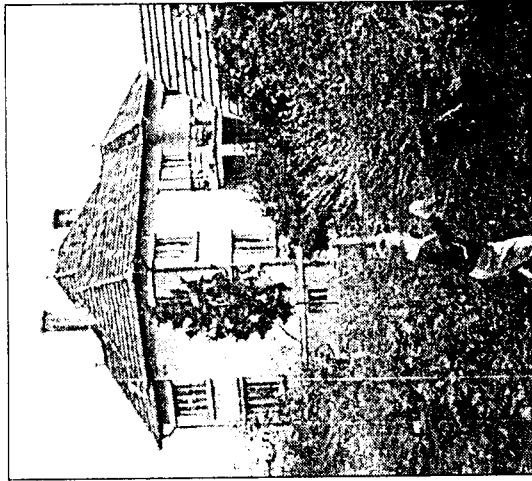
Jozef Krajčí – narod. 1914

Vladimír Haško – 1925

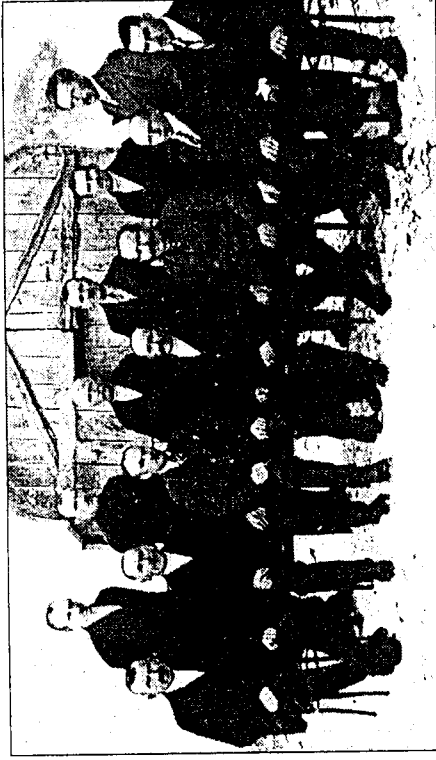
Pavel Špitka – 1923

Ľudovít Jurkovič – 1922

Pavel Grešo – 1927

Budova MNV, býv. notársky dom.

Hospodárske a úverové družstvo v Sokolčoch.

Všetci až na Vladimíra Hašku sú pochovaní na Sokolčianskom cintoríne.

V. Haško je pochovaný na cintoríne v Blatnici pri Martine.

– Koncom decembra 1944 Nemci zriadili v učebniach školy poľnú nemocnicu. Mŕtve telá vojakov pochovali za kult. domom.

– V priebehu marca 1945 Nemci zobrali všetkých chlapcov do kultúrneho domu. Tam robili selekciu. Všetkých schopných mužov odvedli do kasárni v Ružomberku a odtiaľ v dobytých vagonoch smerovali do Bratislavy a do Nemecka. Mnohým Sokolčanom sa podarilo ujst. Richtárom bol Ján Sokol.

– Dňa 4. apríla 1945 Sokolče oslobodila Červená armáda.

Pri ústupe pri dome Jána Šlauka-Burčíka Nemci vyhodili kus hradskej. Pri spojadznení cesty stupil na mínu Boris Kubáň. Útrpel ťažký úraz s trvalými následkami.

– Od oslobodenia obce až do jej zániku pracoval v obci MNV, do ktorého sa prvé voľby konali 8. apríla 1945. Predsedom sa stal Ján Šlauka a členmi Adam Sokol, Jozef Španko, Michal Vyšný, Juraj Guoth, Vladimír Lukač, Ján Paulíny, Koloman Baran, Ján Vantara, Ján Starší, Jozef Guoth, Ján Krajčí.

MNV ako orgán štátnej moci a správy mal veľký podiel na masovopolitickom, kultúrno-osvetovom, športovom a celkovom dianí v obci. Činnosťou MNV v spolupráci všetkých zložiek NE, ale predovšetkým obetavosťou (bezplatne a na úkor svojho voľna) niektorých funkcionárov a občanov pracovať pre spoločnú vec, boli v obci dosiahnuté veľmi pekné výsledky v rôznych oblastiach spoločenského a verejného života. Občania boli na výsledky svojej práce

hrdí a mali radosť z toho, že obec Sokolče bola v popredí pred ostatnými susednými obcami, ba v niektorých smeroch stála v popredí na území okresu.

Jednotnosť väčšiny obyvateľov, dobrá organizácia práce, schopnosť a obetavosť straníckych funkcionárov i funkcionárov organizácií Národného frontu bolo krédom úspechov, ktoré Sokolčania dosiahli. Veľký podiel na práci MNV mali predsedovia, ktorí pôsobili v obci od ustanovenia prvého revolučného NV až do zániku obce: Ján Šlauka, Ján Sokol, Ján Starší, Vladimír Laco, Ján Vantara, Jozef Španko a dlhoročný pracovník MNV – tajomník Peter Hrič.

Stefánikov vzdelávací spolok sa pustil do adaptácie kultúrneho domu. Vymenila sa celá elektroinštalácia, namontovala sa svetelná rampa, reostaty, osv. reflektory, dokúpili sa javiskové zariadenia, nové maľby. Práce organizoval predseda Matej Grešo. Mal veľkú zásluhu na obnove kult. domu.

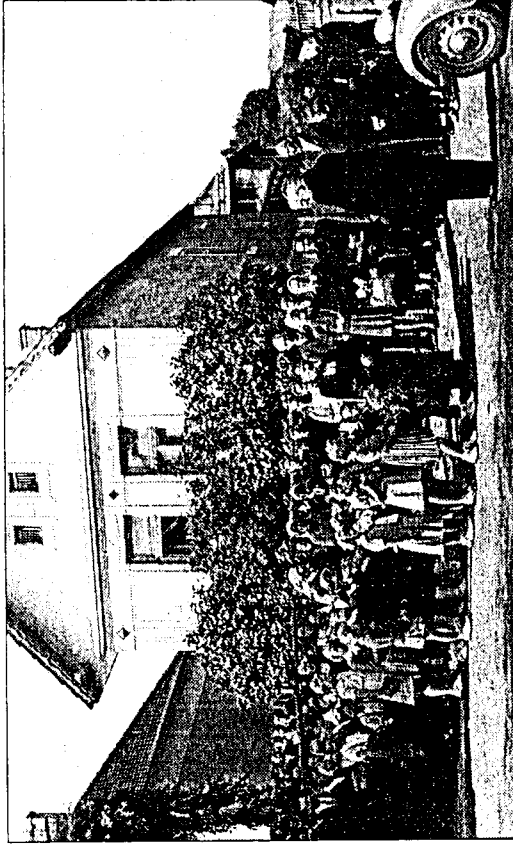
Evanj. konvent sa rozhodol postaviť v Sokolčiach nový kostol. Vykúpili pozemky pre kostol nad Lúčanovcami a pozemky pre faru v súdku medzi Hálkovcami a Jozefom Marom.

JUDr. Milan Profant v Bratislave objednal vykonávací projekt, ktorý stál 20 000,- Kčs. Krajský národný výbor v Žiline stavbu kostola zamietol.

V tomto roku bol zavedený miestny rozhlas.

Ev. a. v. cirkev zakúpila od Sama Mišoviča veľký dom so stolárskou dielňou.

Dom z východnej strany sa rozšíril, prestavil a celý sa vlastne adoptoval a prispôbil náboženským účelom. Prestavbu viedol mur. majster Matej Špitka. Sokolče už mali svojho kazateľa v osobe Juraja Királa. Predstaviteľ obce a ev. a. v. cirkvi za pomoci krajského tajomníka Berrúka Mateja v Poprade vybavili vnútorné

Vitamiá Dr. P. Cöbrüdü.

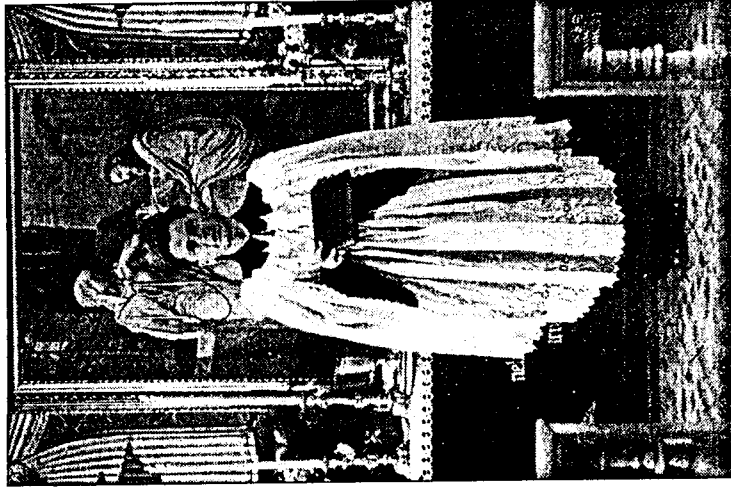
vybavenie z kostola, ktorý opustili Nemci v Mildbachu (pri Švábovciach). Zariadenie za pomoci aktívnych občanov bolo prevážané na nákladnom aute.

1951 – Dňa 19. 8. 1951 bola slávnostná posviacka kostola za účasti Dr. Pavla Cöbrüdü. Slávnostnú kázeň mal sokolčiansky rodák ev. farár Dr. Ján Jágerský.

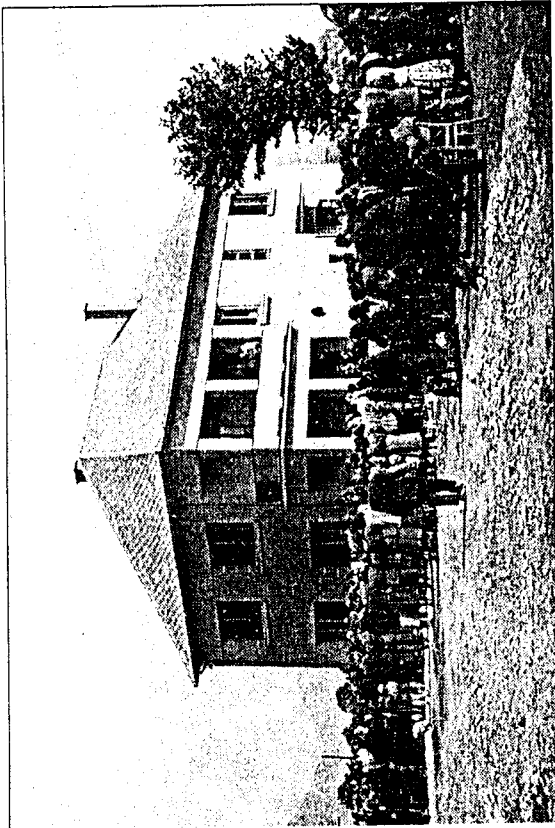
1952 – Na základe uznesenia rady MNV č. 23/52 z 25. 10. 1952 vznikla Osvetová beseda. Prvá schôdza OB sa konala 3. 11. 1952 v kultúrnom dome. Jej prvým predsedom bol Matej Grešo (kováč), tajomník Ján Pagáč, pokladník Jozef Guoth, členovia Jozef Španko, Jozef Čáni, Ján Liška, Gabriela Jurkovičová, Júlia Kordošová, Dušan Hostinský, knihovník Ján Guoth, Pavol Jurkovič. Hlavnou úlohou OB bola koordinácia kultúrno-osvetovej činnosti spoločne so zložkami NF pri zabezpečovaní obecných osláv, odohranie divadelných hier, usporiadanie tanečných zábav, prednášok, kurzov šitia a varenia, úlohou bolo tiež zaktivizovanie a oživenie činnosti niektorých zložiek NF.

1953 – V pláne činnosti na rok 1953 sa napr. uvádza 28 popularizačných prednášok s filmom, 5 večerov otázok a odpovedí, 3 kultúrne programy k rôznym oslavám, kurz cudzieho jazyka, 5 vystúpení divadelného súboru, 5 vyst. hudobného súboru, 7 ľudových zábav a veselíc, 5 výletov, 2 miestne výstavy, 3 iné podujatia, 1 čitateľská beseda, 300 plánovaných výpožičiek kníh v knižnici.

– Pri Osvetovej besede pracoval divadelný súbor Liptov, hudobný súbor, rozhlasový krúžok. Z kultúrno-osvetových zariadení – osvetová

Ev. a. v. farár J. Királ.

Sokoľče - eo. a. v. kostol vysvätený r. 1951.

zba, knižnica, verejná čítareň, odd. metodickej literatúry, 392 kníh, prognagáčna skrinka, miestny rozhlas, ochoťnícka scéna.

Divadelný súbor odohral spevohru „Na letnom byte“. Predstavenie malo veľký úspech a viedli ho Stanislav Kováč, dr. Anton Droppa, šepal Jozef Španko a režisoval Ján Pagáč.

7 budove MNV (notárskom dome) bol zriadený poštový úrad.

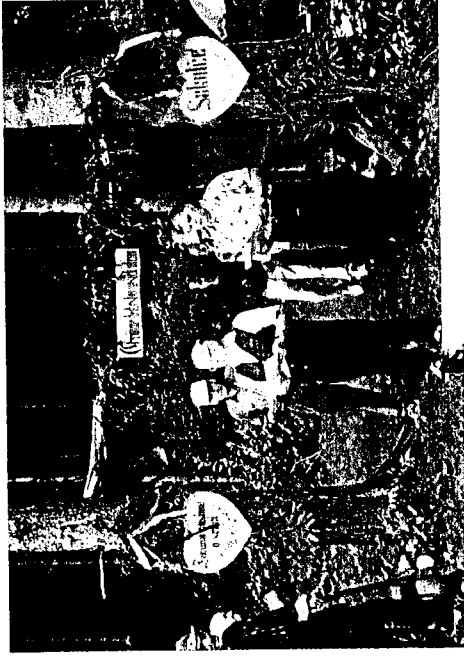
Tento rok sa stal veľmi významným rokom vzniku hokeja v Sokoľčianskom. Zakladateľmi hokejového oddielu okrem hokejistov boli predovšetkým výbor TJ a zástupcovia MNV. „Hokejový oddiel“ bol založený v rámci ŠK Sokoľče. Ladovú plochu, mantinely a osvetlenie vybudovali bčania za starým mlynom. Predsedom oddielu bol Ján Líška. O hokej a najviac zaslúžili funkcionári Rudo Kubáň, Ján Hostinský a M. Ortrúška. Z hráčov Miro a Braňo Kasanický, Ing. Jaroslav Guoth, Jaroslav Čollár, Ľuboslav Petráš a ďalší.

Hokejisti sa zúčastnili na krajskom prebore DŠO v Žiline o čom je zahovaná fotodokumentácia.

Ďalšia vypracovaná investičná úloha na vodné dielo Lipt. Mara.

V príležitosti 30. výročia založenia ŠK Sokoľče bol zorganizovaný futbalový turnaj za účasti viacerých športových klubov a vysokej účasti portových fanúšikov.

Zanikol Sokoľčiansky urbár. Lúky a pasienky boli poštátnené a pripadli JRD, resp. ŠM. Lesy prevzali do správy Štátne lesy.

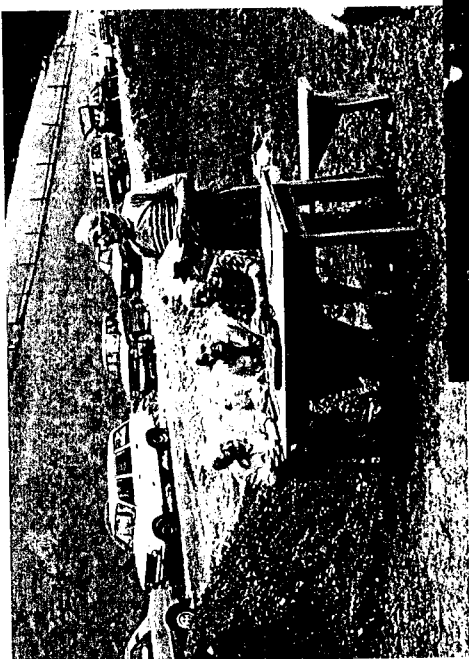
Slávnostný prejav pri zahájení Sokoľčianskeho stretnutia.

Kladenie venca pri pomníku padlých na Sokoľčianskom cintoríne.

Slávnostný prejav na cintoríne.

Výbor „Urbáru“.

Urbáru pri horárni v „Kováčovej“.

Urbáru pri horárni v „Kováčovej“.

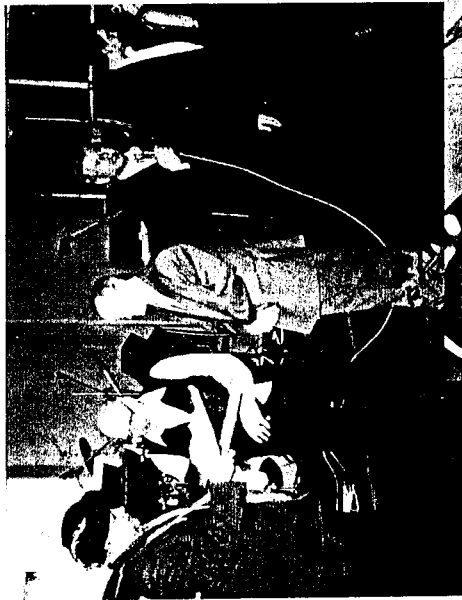
Brigáda na cintoríne.

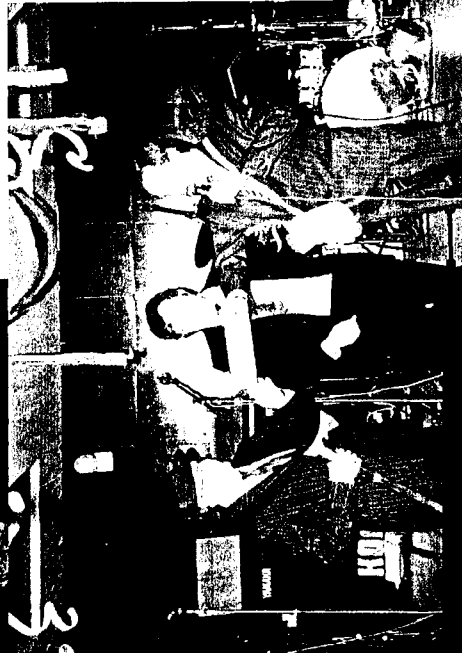
y
arskom

Sladovanie Sokolčanov programu v skanzene v Pribylíne.

Návšteva primátora
MUDr. Slafkovského
na ples.

zadávanie funkcie
ra.

Spoločný ples - zábara
v najlepšom.

Futbalový oddiel

- V tomto roku bola veľká povodeň v obci Sokolče, ktorá po výdatnom daždi a prietrži mračen v Dúbravskej doline narobila veľké škody obyvatelom na rod. domoch a dostala sa i do kultúrneho domu.

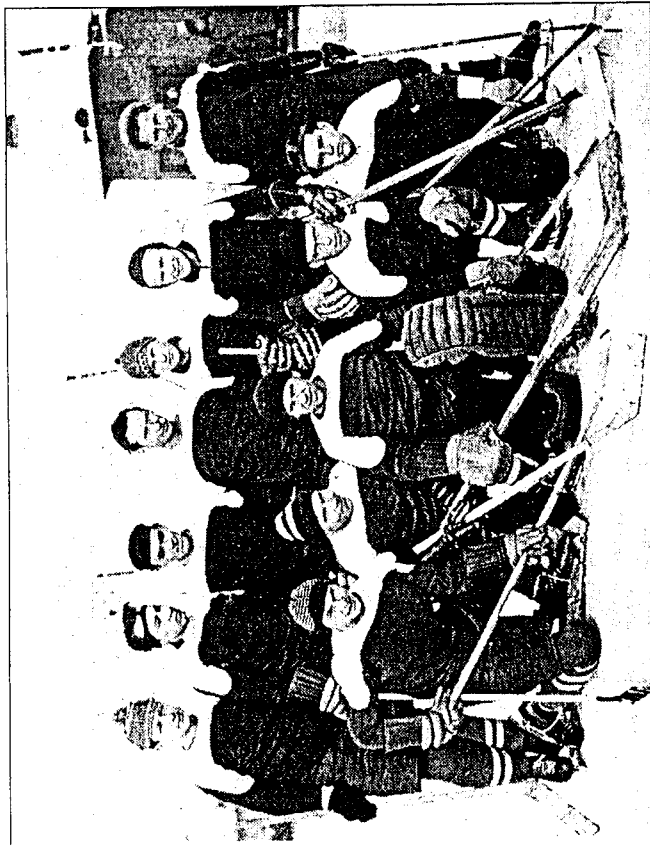
O týždeň bola povodeň na Váhu. Voda vtedy zobrala hradskú a ohrozovala ďalšie domy, ktoré boli pri Váhu. Pomoc bola poskytnutá JRD - vtedajším predsedom p. Hercegom a za organizácie a pomoci MNV a občanov sa čiastočne, ale úspešne odstránili prekážky plynulého života občanov.

1959 - V Sokolčiach bolo založené JRD. Celkove vstúpilo do JRD 94 členov s výmerou 360 ha poľnohospodárskej pôdy s potrebným živým a mŕtvym inventárom.

1960 - V tomto roku sa v hokeji pod vedením výboru dosiahol po 7-mich rokoch činnosti najvyšší vzostup. Hokejisti vyhrali I. B triedu Žilinského kraja, čiže vzostup do divízie.

27. júl 1960 je zapísaný ako deň poriadania besedy na počesť návštevy hokejistov, rodákov zo Sokolčev. Hostami boli Stanislav Mikita a reprezentant ČSSR v hokeji Ján Starší. Besedy sa zúčastnilo veľké množstvo priaznivcov hokeja zo širokého okolia. Stredobodom pozornosti bol samozrejme rodák zo Sokolčev Stanislav Guoth - Mikita svetoznámy hokejista z Kanady.

- JRD bolo pričlenené k veľkému celku NOVÝ LIPTOV, ktoré viedol Jozef Herceg. Vedúcim dvora v Sokolčiach bol Ondrej Kasanický a potom Adam Kušíak.

Ľokejový oddiel

- I. sviatok vianočný na Štefana – je pre Sokolčanov veľmi pamätný. Počas muziky zhorel kultúrny dom. Hrala hudba Zlata Jurkoviča. Zhorelo javisko, sála, balkón, strecha. Kultúrny dom v dôsledku plánovanej priehrady už nebol obnovený.
- Schválenie výstavby vodného diela Lipt. Mara vládou ČSSR uznesením č. 699/1961.
- Táto situácia zapríčinila postupnú stagnáciu spoločenského života v obci Sokolče.
- Pokračovali prieskumné a prípravné práce pre vodné dielo Lipt. Mara.
- Uznesením vlády ČSSR č. 288 z 27. 5. 1964 prišiel definitívny súhlas na realizáciu vodného diela Lipt. Mara, ale o výstavbe sa v plnom rozsahu rozhodlo až v roku 1969 a to uznesením vlády Slovenskej socialistickej republiky č. 386/1969.
- Nakoľko sa obec Sokolče nachádzala na zátopenom území vodného diela Lipt. Mara, občania sa mali vysťahovať a tak podriaďiť celospoločenskému záujmu.
- Nastalo najťažšie obdobie v histórii obce Sokolče a jej obyvateľov, ktorí zväčša celý svoj život prežili v rodnej obci.

Obec sa stala staveniskom a občania sa postupne vytrácali.

Spomínané okolnosti zapríčinili ťažké obdobie tak pre občanov ako aj pre obec na čele s predsedom a tajomníkom, ktorí ako roduverní Sokolčania museli v tomto volebnom období čeliť aj najťažším skúškam a ťažkostiam pri presídľovaní občanov, likvidácii majetku organizačných zložiek NF a obce Sokolče, ktorá s nadmorskou výškou 530 m bola nakoniec zrušená a pričlenená na základe uznesenia pléna Okresného národného výboru v Lipt. Mikuláši č. 14 z 1. 11. 1971 k obci Vlachy s účinnosťou odo dňa volieb v roku 1971.

I keď prebiehali dlhotrvajúce vyjednávania zástupcov obci o výstavbu nových dedín, bola povolená len výstavba novej Lipt. Sielnice, ktorá mala najvhodnejšie podmienky pre výstavbu (prístupová komunikácia, voda, elektrika, rovinnaté územie, ap.)

Nehnutelnosti občanov boli vykupované, resp. vyvlastňované na základe Vyhlášky ministerstva financií č. 47/69 Zb., ktorá bola nemilosrdná, nakoľko cena bola stanovená vo výške 4,- Kčs za stavebné pozemky do výmery 3000 m², zvyšná časť po 0, 40 halierov ako aj za pôdu v extraviláne.

Zástupcom obce sa po dlhých rokovaníach podarilo vybojovať pre občanov výnimky z uvedenej vyhlášky, aby pri oceňovaní nehnuteľností dostali peniaze aj tí, čo mali postavené domy bez stavebného povolenia, resp. tí, čo nespĺňali podmienky pre vyplatenie finančnej náhrady. Po výstavbe vodného diela táto vyhláška bola viackrát novelizovaná v prospech občana, čo sa žiaľ na občanov Sokolčov a ďalších zatopených obcí už nevzťahovalo.

Vypĺčanie i keď bolo najnižšie v ére vyvlastňovacích procesov, bolo ešte podmienené pre vinkuláciu na družstevnú výstavbu, resp. výstavbu nových rodinných domov. Štátne byty boli výnimočne pridelené len dvom rodinám (ktoré obývali obecné domy, resp. byty) a dve rodiny dostali cestou zamestnávateľa podnikové byty.

57 rodín sa nasťahovalo do novopostavených rodinných domov, na rôznych miestach Slovenska, kúpou získalo bývanie 45 rodín – podľa miesta zamestnania, alebo rodinných vzťahov, 33 rodín získalo byty družstevnou výstavbou v Lipt. Mikuláši a v Demánovej.

V roku 1970 začína veľké sťahovanie občanov zo zátopenej oblasti vodného diela Lipt. Mara.

Vzhľadom na široký časový úsek sťahovania a delenia rodín sú nasledovné údaje o mieste nového bydliska orientačné:

Nové bydlisko:	Počet rodín:	Nové bydlisko:	Počet rodín:
Lipt. Hrádok	1	Gálovany	4
Podtureň	1	Gótoваны	2
Uhorská Ves	2	Krmeš	6
Záv. Poruba	2	Lipt. Michal	1

1	Lúčky	1
1	Lisková	1
15	Ružomberok	15
1	Turany	1
1	Vrútky	1
4	Martín	4
2	Žilina	2
1	Pezinok	1
1	Bratislava	1

vádzaných údajov je vidieť ako sa rozpríchl krdel' sokolov – Sokolčanov.

1 – V tomto roku sa pred záplavou sťahujú poslední obyvatelia obce. Začalo sa postupne s napúšťaním vody do priehrady (koncom roka).

5 – Dňa 19. 7. 1975 bol uvedený do prevádzky prvý agregát. Ostatné sa spúšťali postupne. Začínala skúšobná prevádzka.

– Kolaudačné rozhodnutie bolo vydané v roku 1977.

– Vodná nádrž má plochu cca 21 km² a obsah nádrže je 360 mil. m³. Maximálny výkon je 198 MW, čo ročne znamená 291 GWh. Priehradná hrádza je z veľkej časti na katastrálnom území obce Sokolče, je dlhá 1250 m a jej max. výška je 45 m. – Vodné dielo má osadené 2 kaplanové turbíny a 2 turbíny reverzibilné s celkovým výkonom 198 MW, čo ročne znamená 291 GWh.

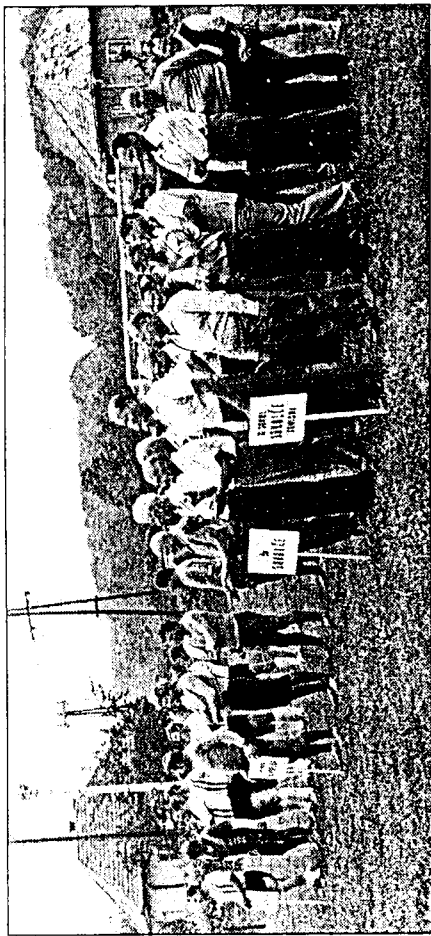
Hlavný účel vodného diela spočíva v hospodárení s vodou na využití vodnej energie, vo zvýšení ochrany územia pred povodňami, ap.

3 – I keď každý občan a rodák si vytváral priaznivé rodinné prostredie na novom pôsobisku, spomienka na Sokolče nemizla. Po rokoch sa znova zvítať so susedmi, priateľmi a známymi, vyrozcávať sa o svojich ťažkostiach i radoostiach, to bolo pre mnohých Sokolčanov vrúcnyím želaním. Začali sa prvé predkonzultácie o možnom stretnutí Sokolčanov – rodákov obce Sokolče po zániku obce.

Myšlienku živili Ján Guoth-Jankovie, Rudolf Kubáň, Ján Guoth-Zápl., Dr. Braňo Kasanický, Pavol Jurkovič.

1 – V apríli roku 1981 Rudo Kubáň s Braňom Kasanickým zvolal do Rybár-poľa pracovnú poradu za účasti širokého kolektívu. Účelom bola príprava stretnutia a bol zvolený úžší výbor.

– V Krmeši bol ustanovený „Organizačný výbor“ pre prípravu stretnutia. Jeho predsedom sa stal Paľo Jurkovič. Vo výbore zaujali miestna Rudo Kubáň, Braňo Kasanický, Ján Guoth-Zápletok, Ján Hostinský, Mgr. Ivan Petráš, a ďalší. Bol stanovený termín stretnutia na 15.-16. 8. 1981, rozdelené úlohy na vydanie publikácie, vlajočky a odznak.

Športové popoludnie vo Vlachoch.

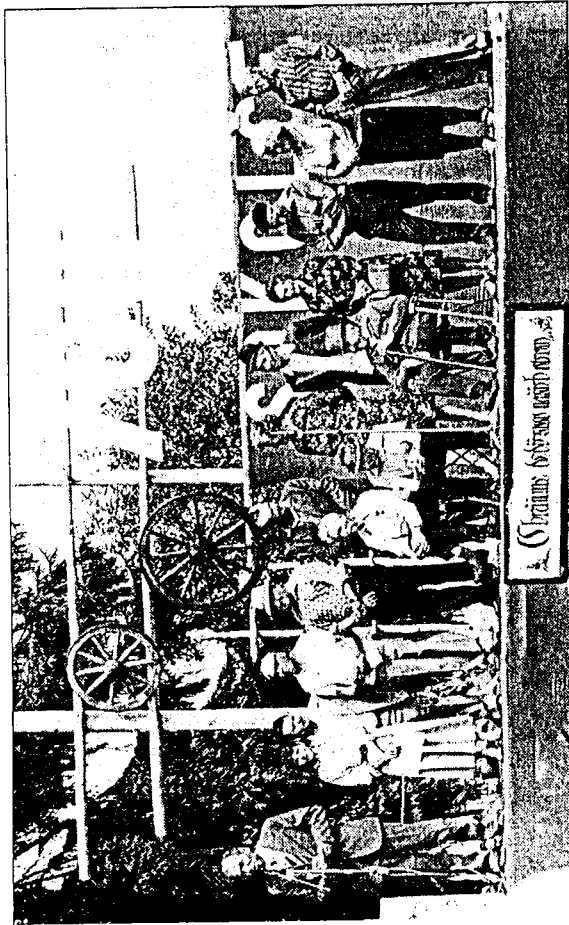
15. 8. 1981

– Konalo sa športové popoludnie vo Vlachoch. Futbal hrali starí, mladí futbalisti i hostia ŠK Okoličné. Večer v Cigánskej ceste bola zapálená symbolická vatra na počesť padlým hrdinom SNP. Vatra zapáli Mgr. Matej Jurkovič. Slávnostný prejav mal zástupca SPZB z Lípt. Mikuláša plk. Ján Ilanovský.

– Večer po oslavách bola muzika. Vo Vlachoch hrali Kubáňovci, v novom háji Zlatuša Jurkovič a v Krmeši Guothovci – MAYTEX, ktorí sa pravidelne každý ďalší rok starajú o zábavu na Sokolčianskych plesoch a stretnutiach v novom háji.

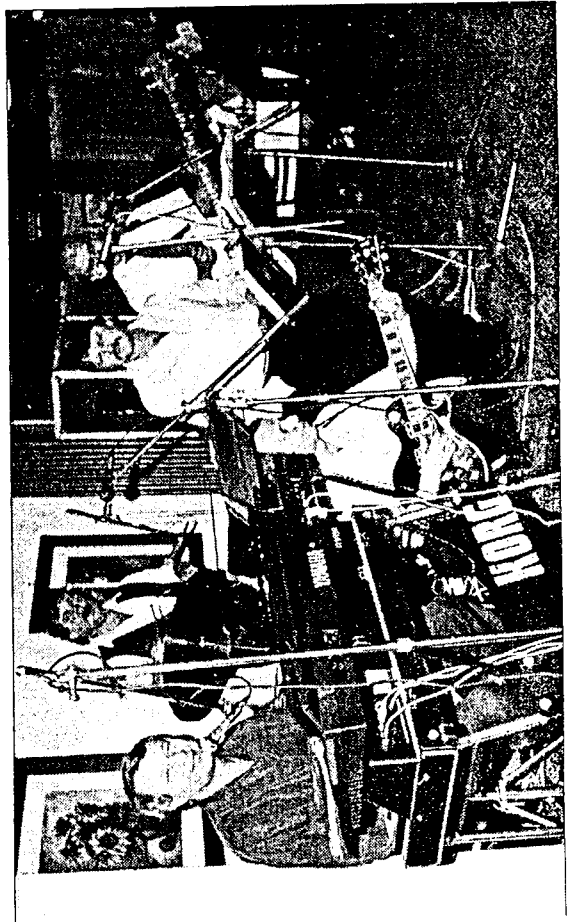
Hudobná kapela Zlatuša Jurkoviča.

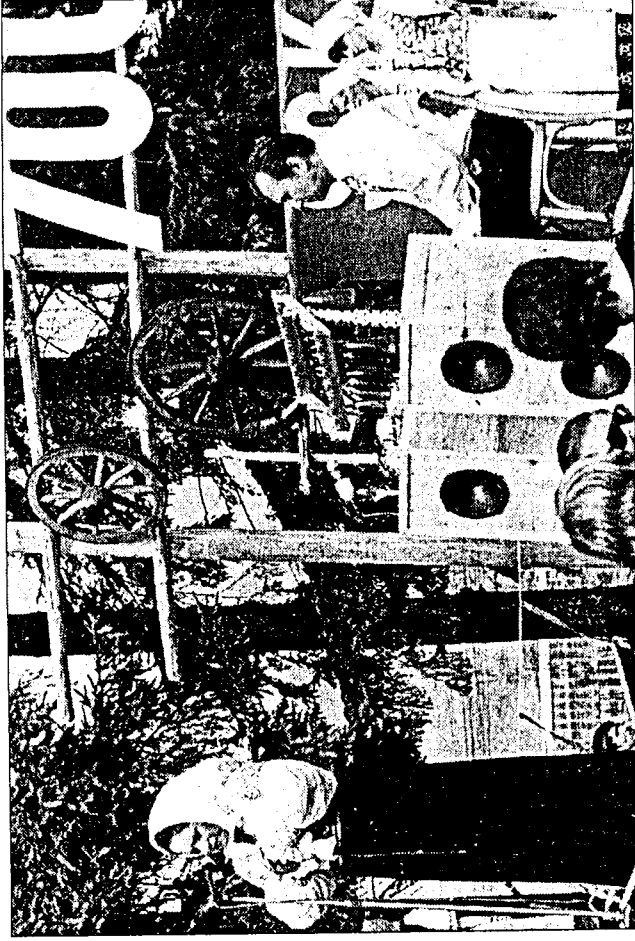
Slávnosť občanov mesta Žiar nad Sabinou.

16. 8. 1981

- Do slávnostne vyzdobeného areálu v Cigánskej ceste sa zišlo do 1000 občanov. Účastníci rodín dostali brožúrku, vlajočku, odznak a pekný obrúsok.

Hubobná kapela MAYTEX - Guothovci.

Vystúpenie Hanky Hulejovej.

ktorý dal vyhotoviť Braňo Kasanický. Brožúrku zostavil Mgr. Ivan Petráš a kolektív. Odznaky a vlajočku dal zabezpečiť Rudo Kubáň. Účasť súboru zabezpečil Dr. Braňo Kasanický.

Hlavný program sa začal o 10,00 hod. Moderoval ho Ján Guoth-Zápletok. Báseň A. Plávku „Domovina moja“ recitovala Anna Okapcová, rod. Tyrálová (dcéra Márie Staršichovej).

Slávnostný príhovor k občanom mal Paľo Jurkovič a všetkým účastníkov stretnutia pozdravil predseda ONV Ing. Pavel Bolvanský. Príhovor mali i predsedovia z obce Vlachy a Gôtovany.

Kultúrny program:

- Vystúpenie súboru „Radosť“ z Ružomberka po vedením MUDr. Huleja Miroslava a obľúbenej speváčky Hanky Hulejovej. Ťažiskom bol spev a hra na zvoncoch.

- Vystúpenie Detského a speváckeho súboru z Likavky

- Vystúpenie speváckeho súboru žien z Východnej

Celé kultúrne podujatie snímala Slov. televízia a odvysielala vo večerných aktualitách.

16. 10. 1981

- Pracovné stretnutie organizačného výboru na chate Záv. 1. mája v Žiari za účasti riaditeľa Závodov 1. mája Ing. Jaroslava Guotha - sokolčianskeho ro-

ka. Po práci bola hudba, tanec a improviz. kabaret. Tu sa zrodila myšlienka sokolčianskych plesov“ a plán ďalšej činnosti „organizačného výboru“ pre ďalšie roky. Predsedom organizačného výboru bol v rokoch 1981–1992 Pavol Jurkovič.

Ľtári volení na Sokolčianskych plesoch sa pravidelne každý rok striedali:

- 983 Vladimír Vantara
 - 984 Ján Šlauka
 - 985 Ján Guoth-Zápl.
 - 986 Ján Devečka
 - 987 Ján Guoth-Jankovie
 - 988 Ján Kubovčík
 - 989 Ján Grešo
 - 990 Ľudovít Petráš
 - 991 Ján Laco
 - 992 Ján Čáni – v tomto roku vzniklo „Združenie Sokolčanov“ a tajomníkom sa stal Ľudovít Petráš.
- šie roky boli nasledovní ričníari:
- 993 Mgr. Ivan Petráš
 - 994 Ján Guoth-Jankovie, ml.
 - 995 Ján Devečka-Jaraba
 - 996 Ján Grešo
 - 997 Ján Laco
 - 998 Ján Čáni
 - 999 Ján Devečka-Jaraba
 - 000 Ľudovít Petráš
 - 001 Ján Grešo

1. 1982
 ultúrny dom Demänová – I. Sokolčiansky ples. Hudba MAYTEX. Kabaretný program zostavil Paľo Jurkovič a Ján Guoth-Zápl. Piesňou PRIEHRADA spievala Vierka Jurkovičová. Program uvádzal Ján Guoth-Zápl. Účinkovali Jurkovič, Zlatusť Jurkovič, Ján Guoth, Edita Jurkovičová, Vlado Grešo, Anna evečková, Vilmá Špitková, a Ján Devečka – cestár. Spieval Krčmový sláger: Ľarfíčka“ ktorý sa stal v ďalších rokoch hitom Sokolčanov. Celý program je iznameraný na magnet. páske.

1983
 ruhý ples Sokolčanov v novom Čiernom orli s kult. programom: „Sokolčianski hasiči“. Pásmo zostavil a moderoval Ján Guoth-Zápl. Spievala sa pieseň „Harfíčka“ a „Na cestičke z mestečka“ o Sokolčianskom cestárovi.

1984
 retnutie na háji a cintoríne v Sokolčiach. Odhalenie pamätníka. Pomník sa

II. ples Sokolčanov v Čiernom orli.

realizoval podľa návrhu Jána Guotha. O jeho realizáciu sa najviac zaslúžil P. Jurkovič s manž., Ján Devečka z Gálovian a Ján Guoth-Zápl., Vl. Vantara.

2. 8. 1986

– Stretnutie na Háji – Na cintoríne odhalenie pamätníka nár. buditeľovi Jánovi Chalúpkovi. Pamätník dal vyhotoviť z vlastných prostriedkov Ján Guoth-Jankovie zo Žiliny.

– Humorné pásmo s hudbou „Z dom do domu“, „Sokolčiansky klebetník“ za uvádzania P. Jurkoviča a J. Guotha-Zápletka.

7. 2. 1987

– VI. reprezentačný ples Sokolčanov – Čierny orol. Humorné pásmo venované 55. výročiu založenia ŠK Sokolče. Humorné pásmo a celý program viedli Paľo Jurkovič a Ján Guoth. Recitovala Hanka Mlynčeková, rod. Guothová.

1. 8. 1987

– Stretnutie na Háji s kult. programom. Liptovské tance v podaní ĽŠU z Lipt. Mikuláša, povest Bryndziari od P. Jurkoviča prečítala V. Špitková. Odmenné najstarších občanov obce Sokolče. Vечné dary daroval a odovzdal J. Guoth-Jankovie. Predaj obrúska a klebetníka. Účasť 550 občanov.

23. 1. 1988

– VII. reprezentačný ples s humorným programom venovaným 30. výročiu založenia hokeja. Program pripravil Ján Guoth, Pavel Jurkovič a H. Mlynčeková:

Združenie je dobrovoľné občianske združenie, v ktorom sa združujú občania a ich potomkovia z bývalej obce Sokolče. Jeho cieľom je združovať občanov a ich potomkov z bývalej obce Sokolče, rozvíjať tradície, upevňovať spolupatričnosť, vlastenecké ctenie, uchovávať a oživovať spomienky na bývalú obec Sokolče, ktorá zanikla v dôsledku výstavby vodného diela Lipt. Mara.

Medzi základné úlohy „Združenia Sokolčanov“ patria:

1. Každoročné organizovanie stretnutí bývalých občanov obce Sokolče v prvú augustovú sobotu v Sokolčianskom novom háji. Stretnutie otvára pozdravnou básňou Mgr. Ivan Petrás, alebo Oľga Brnická-Španková a k občanom sa prihovára richtár každoročne zvolený na Sokolčianskom plese. Slávnosť pokračuje na cintoríne pri pamätníku spomienkou na zatopenú obec a uctením pamiatky na padlých občanov v SNP a to pozdravnou básňou, ktorú recituje Oľga Brnická-Španková a príhovor každoročne pripravuje a prednáša Mgr. Ivan Petrás. Ďalší, ktorí sa zúčastnili v prvých rokoch existencie „Združenia Sokolčanov“ boli Ján Guoth-Zápletok, Ing. Dušan Hostinský, Soňa Marová, Jozef Starsích. Delegácia pod vedením richtára kladie ku pomníku kyticu každoročne vyhotovenú Mgr. Ivanom Petrášom. O 16,00 hod sa zapaluje partizánska vatra a to buď priamym účastníkom SNP, alebo najstarším občanom, alebo najmladším narodeným ešte v Sokolčiaciach. Poslednou narodenou Sokolčiankou je Danka Chraščová, rod. Petrášová. Slávnosť je ukončená spevom pri vatre a to partizánskych, národných a ľudových piesní za doprovodu harmonikára Vladimíra Jurkoviča. Následne pokračuje v pripravenom tanečnom kolese zábava pod vedením kapely MAYTEX do neskorých večerných hodín.
2. Organizovanie „Sokolčianskych plesov“ v období fašiangov. Plesy začínali najprv v Čiernom orli, posledné roky sa organizujú v Dome armády v Lipt. Mikuláši. Kultúrny program pripravuje Mgr. Ivan Petrás. Otvorenie plesu začína Mgr. Ivan Petrás básňou, ďalej pokračuje tanec žiakov ZUŠ v Lipt. Mikuláši, s organizačnými pokynmi oboznamuje a víta prítomných slávnostným prítikom aktívny organizátor a tajomník „Združenia Sokolčanov“ – Ludovít Petrás. Pred poľnocou je slávnostná voľba nového richtára. Predošlý odzdváha novému richtárovi klobúk, valašku a kapsu s rumplami i „ľapkou“ na spečatenie aktu – prítikom. Následne richtár skladá slávnostný sľub. Za tým nasleduje sólový tanec starého a nového richtára. Družná zábava pokračuje a končí až nad ránom.
3. Na 9. mája organizovať brigády pri údržbe sokolčianskeho cintorína a pomníka, ktorý organizuje richtár. O obcerstvenie sa stará vždy richtárka. Rodina Jána a Jozefa Čánič s manželkami pripravila guláš so šéfkuchárom

- mini súťaž hokejistov
- juhoamerické tance v podaní Evky Jurkovičovej a M. Szolnokého
- večerný zvon – spev – Edita Jurkovičová
- I. Krasko – „Doma“ recitoval P. Jurkovič
- rozlúčka so sokolčianskym zvonom

1. 1989

/III. reprezentačný ples Sokolčanov s kult. programom, ktorý pripravili P. Jurkovič a Mgr. Ivan Petrás s manželkou Martuškou Petrášovou.

· Brigáda

· Zájazd do skanzenu

· Stretnutie

30

· sokolčiansky ples

· brigáda na cintoríne

· stretnutie na háji

II. 1991

· zkladajúca schôdza obnovy sokolčianskeho urbára. Za predsedu bol zvolený Ján Guoth-Zápl., podpredsedu Miro Kasanický, hospodára Ing. Dušan Hostinský, tajomníka Ivan Petrás a neskôr Paľo Jurkovič.

5. 1992

· nštálcia sokolčianskeho zvona v skanzene v Pribyline za účasti Ludovíta Petráša, Jána Greša, Jozefa Čániho, Jána Čániho a Mariána Petráša.

8. 1992

· skanzen Pribylina – nedela rodákov. Príhovor mal k rodákom P. Jurkovič a obed ohlasoval sokolčiansky zvon.

· V tomto roku podľa zákona č. 229/91 Zb. výbor urbára uplatnil na pozemkovom úrade OV v Lipt. Mikuláši nároky na reštitúcie pre príhlásených oprávnených vlastníkov urbárskeho majetku zaplaveného a súčasného. Okrem mena bolo treba uviesť dáta narodenia, rodné číslo, adresy a podiely. Urbár ako celok bol registrovaný na Min. vnútra SR v Bratislave.

6. 1992

· a zišiel prípravný výbor „Združenia Sokolčanov“ v zložení: Ján Čáni, Ludovít Petrás a Mgr. Ivan Petrás. Tento výbor vypracoval „Stanovy Združenia Sokolčanov so sídlom v Lipt. Mikuláši“.

· združenie Sokolčanov bolo zaregistrované na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky dňa 30. 6. 1992. Tajomníkom sa stal Ludovít Petrás. Organizačný výbor bol zložený z členov prípravného výboru a neskôr bol doplnený ďalších členov: Ján Grešo, Ján Laco, Ján Devečka, Pavel Jurkovič, Ján Guoth, Dušan Hostinský, Rudolf Kubáň, Lubica Štraserová rod. Mišovičová, Anna Čalapková r. Grešová, Oľga Brnická rod. Španková, Elena Kubáňová rod. Paľáčová, Ivan Guoth.

P. Vladimírom Rúfusom. Po práci dobre padne orosené čapované pivo podávané Jozefom Čánim.

4. Tajomník Ľudovít Petráš spolu s richtárom zabezpečujú priebežne brigády aj pri kosení trávy na cintoríne a príprave priestorov stretnutí na sokolčianskom háji.

5. Zvolávať podľa potreby výbor Združenia Sokolčanov a celá organizácia patrí medzi úlohy aktívneho tajomníka Ľudovíta Petráša.

6. Napomáhať zbierať dokumentačný materiál bývalej obce Sokolče si vzal za úlohu Pavel Jurkovič, ktorý zanietene dlhé roky zbiera, píše, historiu a históriu z obce a uverejňuje ich v rôznej tlači. Robí tak veľmi záslužnú prácu v prospech bývalých Sokolčanov a ich potomkov. Oživuje tradície, pripomína zvyky, obyčaje a povesti o Sokolčanoch a obci. Do roku 1999 viedol kroniku, kde zachytával dôležité udalosti, výstrižky z novín o Sokolčoch a rôzne udalosti a akcie uskutočnené výborom združenia.

Fotodokumentáciu mu dodával Ľudovít Petráš, ktorý neúnavne zachytáva nezabudnuteľné momenty z plesov, stretnutí a uskutočnených brigád. Od roku 2000 vedie kroniku Sokolčov Oľga Brnická a r. Španková a fotodokumentáciu dopĺňa Ľudovít Petráš.

7. Každoročne výbor organizuje autobusový zájazd do skanzenu v Pribyline na stretnutie „Nedele rodákov“. Spomienka na zátopové obce začína zvučnými „Sokolčianskeho zvona“, ktorý rozozvučí Ľudovít Petráš a prejavom sa privráva Mgr. Ivan Petráš. Po oficiálnom programe sa účastníci zájazdu zabávajú pri harmonike Vladimíra Jurkoviča, alebo Jána Devečku z Gálovian. Výbor takýmto spôsobom nadviazal veľmi dobrú spoluprácu s Liptovským múzeom, ako správcom skanzenu v Pribyline, osobne s PhDr. p. Zuskinovou; organizátorkou týchto podujatí.

7. 8. 1993

- sa uskutočnila výročná schôdza urbára na Háji - oslavy SNP - vatra - guláš. Stretnutie občanov na novom háji a cintoríne, kde boli občania informovaní o reštitúciách majetku zabratého pod vodné dielo L. Mara. Nehnuteľnosti i hnuteľnosti urbára vtedy boli zabraté ako štátne - bez náhrady.

- Urbár sa stal oficiálny zástupca zaniknutej obce.

- Bol uskutočnený Sokolčiansky ples ...

- Brigáda na cintoríne ...

- Zájazd do skanzenu v Pribyline - „Nedeľa rodákov“. Slávnostný príhovor mal Mgr. Ivan Petráš, básne recitovala Oľga Brnická a Pavol Jurkovič. Na ľudnie pozdravil účastníkov sokolčiansky hlas zvona.

Kultúrny program bol veľmi bohatý a účasť rodákov zo zátopových obcí v dôsledku pekného počasia bola veľmi veľká. Po skončení oficiálneho programu pokračovala zábava ako vždy pri harmonike Vladimíra Jurkoviča.

Gratulácia k 80.-tinám J. Španku.

Gratulácia k 80.-tinám J. Guotha-Jankovie.

1994

- Uskutočnené tradičné podujatia organizované „Združením Sokolčanov“.

6. 8. 1994

- Stretnutie na háji - výročná schôdza urbára. Zaslúžili rodáci Ján Guoth-Jankovie a Jozef Španko (dlhoročný a aktívny funkcionár vo viacerých zložkách NF a posledný starosta obce) sa dožili 80. rokov. Výbor urbára a Združenie Sokolčanov vykonal návštevu s gratuláciou u J. Španku a pripravil malú oslavu pre ešte aktívneho Jána Guotha-Jankovie, ktorý v tomto roku vyhotovil a osadil na cintoríne drevené tabule s nápisom:

- „Vchádzate do záhradky pokoja. Zachovajte dôstojnú úctu, vdáku a nerušenú tíchosť!“

- „To, čo vy ste - aj my sme boli.“

To, čo my sme - aj vy budete!“

1995

- Bol uskutočnený tradične Sokolčiansky ples ...

Brigáda na cintoríne ...

Zájazd do skanzenu v Pribyline

Stretnutie na háji ...

Sokolčianskeho stec

Spomienka na Sokolčanov v skanzene.

Spomienka na Sokolčanov v skanzene.

1997

V týchto rokoch sa poriadali tradične všetky akcie uvedené v stanovách územia Sokolčanov a zveľaďoval sa urbársky majetok v Kováčovej. Predovšetkým oprava horárne, hosp. budov zväžnice a cesty.

Urbár sa konečne podarilo vybaviť reštitučné nároky zo zaplaveného územia. Celkovo bolo uhradené 1 300 000,- Sk, čo občania na výročnej zhromaždení radi kvitovali.

Ukončili sa uskutočniť: Ples - Brigáda - Zájazd do skanzenu v Pribyline - tnutie Sokolčanov.

tnutie Sokolčanov sa začalo netradične v Kult. dome v Gôtovanoch, račovalo na sokolčianskom háji a spomienkovým programom na cintoríne. V Kult. dome v Gôtovanoch bol premietaný - rodákom zo Sokolčanov Vladimírom Šebekom z Karvinej - čierno-bielej amatérsky film zo života občanov Sokolčanov a ich zvykoch. Film mal veľký ohlas u občanov

Účastníci „Nedele rodákov“ v Pribyline.

Účastníci Sokolčanov v Háji.

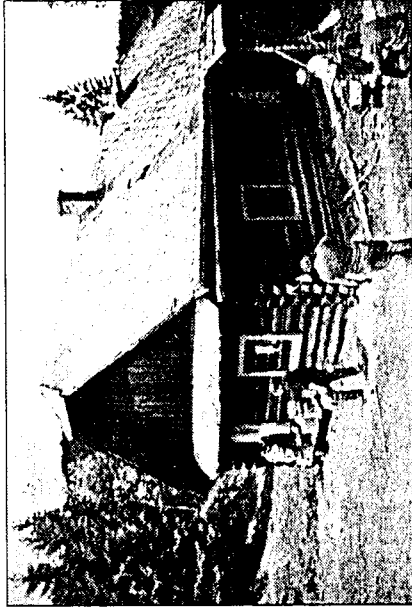
a mali záujem o kópie filmovej nahrávky.

- V kult. dome bolo zároveň vykonané petičné podpisovanie občanov za pričlenenie katastrálneho územia Sokolčanov ku Gôtovanom. Čo v súčasnej dobe nie je doriešené.

Ostatné podujatia sa uskutočnili podobne ako v predošlých rokoch.

2000

- Uskutočnili sa tradične podujatia - ples - brigáda - zájazd do skanzenu. - Uskutočnilo sa tiež stretnutie Sokolčanov na háji a cintoríne poriadane tradične aktívnymi členmi Združenia Sokolčanov a urbáru. Medzi najaktívnejších stále patria Ľudovít Petráš, Mgr. Ivan Petráš, Ján Grešo, Ján Čáni, Ján Laco, Ján Devečka.

Brigáda na horárni v „Kováčovej“.

Účastníci „Nedele rodákov“ v skanzene.

iroveň bola uskutočnená výročná schôdza urbáru zabezpečovaná
edseďom Jánom Guothom-Zápletkom, Pavlom Jurkovičom – tajomníkom,
irolavom Kasanickým – lesným hospodárom, Ing. Dušanom Hostinským
okladníkom. V tomto roku boli členom urbáru vyplatené reštitúcie za ur-
rske budovy (pastiereň, maštale, humno).

príležitosti tohtoročného stretnutia boli na podnet a za grafickej úpravy
g. arch. Tatiany Noskovej – vnučky nebohého Jozefa Španku vydané 4 po-
adnice obce Sokolče.

odokumentáciu zapožičali: Ľudovít Petráš, Oľga Brnická-Španková, Anna
ikáčová-Šebeková.

rdanie sponzorovali: ZDRUŽENIE SOKOLČANOV, URBÁR Sokolče, ro-
ci – Ing. Miroslav Grešo –LAVEX, Ing. Ján Šlauka – JEDNOTA, Ing. Milan
iska – STAVOINDUSTRIA.

ač: TYPOPRESS s. r. o. Lipt. Mikuláš.

tomto roku si Sokolčania pripomenú 20. výročie stretnutia po zániku obce,
rokov obnovenia urbáru. Pri tejto príležitosti je vydávaná táto publikácia.
retnutie Sokolčanov je pripravované na 4. augusta 2001 v Kult. dome
Sôťovaných s kult. programom a valným zhromaždením urbára v dopo-
dných hodinách. Popoludní sa uskutoční stretnutie na háji, kladenie ven-
na cintoríne a zapálenie partizánskej vatry na háji.

Vážení Sokolčania,

pri prečítaní spomienok na udalosti, ktoré sú uchované v tejto „pamätnici“
a po vzhliadnutí fotografií z našej rodnej obce v nás vyvolajú spomienky a zapá-
lia naše srdcia pre uchovanie odkazu našej dedovizne – uchovávať a oživovať
tradície našich predkov, navštevovať miesta ich odpočinku a oživovať myšlienky
v ďalšie a ďalšie stretnutia.

Dom možno zrucať, možno ho aj predať, dom je dom, ale domov, áno skutočný
domov, môj rodný domov je iba tam, kde sme začínali, kde sme si súchali a otkali
kolená, kým sme sa naučili chodiť – kde sme obítkali hrnček, pretože nám bol
ťažký. Domov je tam, kde to domovom dýcha. Domov je kúsok prepotenej zeme,
utlačenej vlastnými nohami, udýchanej vlastným dychom.

Najkrajší domov je iba tam, kde sa človek narodil. Kto nemá úctu k domovu
a k tým, čo ho vychovali a k tým, čo sa mu v detstve pripravovali, pestuje v nich
ľahostajnosť.

Domov s domovom spolu držia a človek sám musí vedieť, kde má svoje kore-
ne.

A my, vážení Sokolčania a vážení priatelia vieme, kde sú naše korene. Vieme,
že sú to naše nezabudnuteľné Sokolče, na ktoré radi s láskou a úctou spomíname.
Veríme, že na ne nikdy nezabudneme, uchováme si spomienky vo svojej mysli
a svojich srdciach.

Pri spomienke na Sokolče zvlhne nejedno oko, preto rozširujte tieto myšlien-
ky vo svojich rodinách, veďte k spolupatričnosti svoje deti a vnúčatá. Nech meno
našej obce Sokolče nikdy nevyumizne z našej a ich pamäti.

S úctou a pietou
Mgr. Ivan Petráš

Sokolčská mládež
riadi 11. januára 1914 v obec. hostinci, v Koritínach
DIVADELNÉ PREDSTAVENIE,
ku ktorému P. T. obecnstvo týmto s úctou povoláva.

PROGRAMM.

1.
KUPLETT. Spieva Ján Starší.

2.
MÔJ JOŽKO.

Veselohra v troch dejstvách od T. Vansovej.

OSOBY:

Matej Korec, mlynár,	Marienkin tútor	Ján Starších
Zofka, jeho dcéra	—	Zuzanna Koreň
Marienka, jeho príbuzná	—	Zofia Šurová
Jožko Matulík, bývalý tovarýš vo mlyne	—	Ondrej Lukač
Jozef Petrovský, Marienkin bratranec	—	Adam Liška
Lorkovič, priateľ Petrovského,	—	Ján Jurkovič
Margita, bývalá spoližička Zofkina	—	Zuzanna Žufka
Aurora Mayerová, vdova z Viedne	—	Anna Mišovič
Artúr Poterhánvi, pisár	—	Ján Kuska
Pavel Hložanský, rychtár	—	Ján Kašanický
Adam, kočiš zo mlyna	—	Adam Španko
Vidinský	—	Matej Špitka
Vidinská	—	Mária Liška
Elenka	cestovatelia	Zuzanna Petráš
Kralec (hluchý)	—	Juraj Jurkovič
Braun (vigéc)	—	Ján Sebek
Vrátny	—	Ján Sokol
Sluha	—	Martin Šebek

Prvé dejstvo na stanici stoličného mesta, druhé a tretie v rozchodníckom mlyne.

Začiatok presne o 7. hodine večer.

Ustupné: I. miesto 1 kor. 20 hal., II. miesto 1 kor.,
miesto na sídltie 60 hal.

Po divadle tanenčná zábava.

Ustupné pre pánov 1 kor.

Hudba sokolčská.

Čistý osoh venuje sa na zaopatrenie javiska. — Nadplatky sa s vďakou prijímajú a verejne poistia.

LČE

lruženie Sokolčanov" a „Urbár bývalej obce Sokolce so sídlom
ulaši" k 20. výročiu I. stretnutia Sokolčanov 1981-2001

RESS, s. r. o., Liptovský Mikuláš
or: Pavol Jurkovič
ša: Ing. Dušan Hostinský, Ján Guoth-Zápl, Oľga Brnická-Španková,
áš, Mgr. Ivan Petráš.
Ing. arch. Tatiana Nosková
ov: 500 ks.

nepredajná.